

SEĆANJE NA MLADOG POTPORUČNIKA BORKA NIKITVIĆA

Heroj Vukovara nije zaboravljen

Borko je poginuo spasavajući celu svoju jedinicu u uličnim borbama pre 22 godine

tekst: ZVEZDANA GLIGORIJEVIĆ

Uznak sećanja na potporučnika Borka Nikitvića (23), najboljeg studenta Vojne akademije od 1946. godine pa do danas, koji je poginuo 1991. godine u Vukovaru dok je spasavao svoju jedinicu, kod OŠ „Petar Leković“ u Uzićima kod Požege otkrivena je spomen-ploča. Počast mladom junaku odali su načelnik generalštaba Ljubiša Diković i mnogobrojne delegacije vojske, opštine i rodbine.

Ovih dana navršilo se 22 godine otkako je u uličnim borbama u Vukovaru poginuo Borko Nikitvić. Ostao je upamćen kao najbolji učenik u Osnovnoj školi „Petar Leković“ u Požegi, najbolji đak Vojne gimnazije, a od osnivanja Vojne akademije 1946. bio je najbolji student. Studije je završio sa čistom desetkom. Kao najbolji, izabrao je službu u Gardijskoj jedinici.

I posle 22 godine, u Uzićima, na inicijativu Ratnih vojnih veterana iz Požege, otkrivena je spomen-ploča u sećanje na njegovu hrabrost i čast. U porodičnom domu u Uzićima, gde žive njegova maj-

ka Zora, otac Ljubomir i brat Nebojša sa porodicom, u staroj kući, gde je Borko odrastao, jedna soba je posvećena njemu. Sa velikom slikom u staklenoj vitrini, uz koju stoje mnogobrojne diplome kao najboljem u svemu što je radio i učio, nalazi se i sablja, a tu je i Orden za hrabrost.

Sam predvodio 150 vojnika

- Borko je bio, a i sada je još uvek simbol omladine. Naš jedini cilj je da se njegovo ime ne zaboravi. Njegovu smrt proživeli smo i proživljavamo na svoj način. Zahvalni smo svima koji su nam pomogli da njegovo ime ne padne u zaborav. Mi smo bili iznenađeni i radosni kada su nam rekli za spomen-ploču i da će mu počast odati visoke državne delegacije. Pored toga, Vojna akademija ga nije zaboravila i svake godine na dan njegove smrti izlazimo na groblje - kaže Nebojša, brat stradalog Borka.

O Borkovoj smrti nam je ispričao njegov otac Ljubomir.

- Borko je sa grupom oficira 1. septembra 1991. godine stigao u Vukovar sa ciljem da se brani civilno stanovništvo i imovina vojske. Tada su se još vodile ulične borbe. Mnogi oficiri su izginuli

OSTAO JE UPAMĆEN KAO NAJBOLJI STUDENT OD OSNIVANJA VOJNE AKADEMIJE 1946. GODINE PA DO DANAS

prvih dana, tako da je Borko ostao sam da komanduje jedinicom koja je imala oko 150 ljudi. Uspeo je da spase celu jedinicu, a jedino je on sa još četvoricom ljudi iz jedinice poginuo. Borko je mogao da

ode iz jedinice jer je pre pogibije bio ranjen u nogu. Ali, to nije govorio jer je znao da ako njega odvedu na VMA, neće imati ko da komanduje - priča otac Ljubomir.

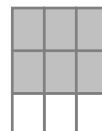
Ostao poslednji na frontu

Poginuo je jer nije želeo da zakukaju majke stotine njegovih podređenih, rukovodeći se devizom da kapetan poslednji napušta brod koji tone, izvršavajući i braneći svoju oficirsku čast. Majka Zora kaže da je u svoj toj nesreći najupečatljiviji Borkov sat.

Datum: 18.10.2013
Medij: Naše novine
Rubrika: Svet oko nas
Autori: Zvezdana Gligorijević
Teme: Ljubiša Diković

Napomena:
Površina: 300
Tiraž: 0

Naslov: Heroj Vukovara nije zaboravljen

Strana: 20

SRPSKI JUNAK Borko Nikitović

- Borko je poginuo u 15.15 časova. Kada je poginuo, tada je sat prestao da kuca. Danas taj sat, bez obzira u koliko se sati navije da radi, uvek stane u 15.15 časova. Nosio ga je suprug kod najboljih sajčdžija u Beogradu, ali niko nije znao da objasni zašto uvek stane u to vreme - kaže majka Zora.

Nakon njegove smrti na inicijativu Srpske pravoslavne crkve osnovana je Fondacija Borko Nikitović, koja svake godine dodeljuje stipendije najboljim učenicima iz škola kroz koje on prošao.